

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA-CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Sentința Nr. 1

Ședința publică de la 15 Septembrie 2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pronunțarea rezultatului dezbaterilor ce au avut loc în ședința publică din 10.10.,2007, privind acțiunea în anulare formulată de reclamanta SC SRL Tismana în contradictoriu cu pârâta DGFP Gorj.

Procedura completă din ziua dezbaterilor.

Deliberând, tribunalul pronunță următoarea sentință;

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față;

Prin cererea înregistrată la 4.10.2007, reclamanta SRL a solicitat ca în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, să se dispună anularea deciziei nr. din 19.06.2007 și a deciziei de impunere nr. din 27.04.2007, ce au avut la bază raportul de inspecție fiscală pe care l-au întocmit reprezentanții DGFP Gorj cu nr. din 27.04.2007.

Reclamanta a susținut că organele de inspecție fiscală au greșit în cuprinsul raportului de inspecție fiscală când au apreciat că „suma de lei reprezintă TVA-ul ce nu a fost colectat de agentul economic pentru avansurile încasate și înregistrate în contul 419 „clienți creditori” încălcându-se art. 134 al. 5 lit.b din Legea nr. 571/2003.

Obiectul principal de activitate al firmei este cod CAEN 2010 „tăierea, rindeluirea și impregnarea lemnului” aspect care coroborat cu cel ce vizează înregistrarea ca plătitor TVA trimestrial, întrucât operațiunile efectuate au ca obiect bunuri ce se încadrează în disp. art. 160 al. 2 Cod fiscal conduce la concluzia că sunt aplicabile dispozițiile prioitoare la măsurile de simplificare, în concret art. 160 al. 2 lit.e din Codul fiscal și art. 82 al. 5, 6, 9-10 din HG 1861/2006, și nu art. 134 al.5 lit.b din Legea nr. 571/2003.

Conform acestor dispoziții și norme metodologice, în cazul livrărilor/prestărilor prev. la art. 160 al. 2 Cod fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii/prestatorii emit facturi fără taxă și fac mențiunea „taxare inversă”. Taxa se calculează de beneficiar asupra sumei plătite în avans și se înscrie în jurnalul pentru cumpărări ca și taxă colectată, dar și taxă deductibilă.

Aceasta întrucât avansul a fost plătit pentru material lemnos, așa cum rezultă din factura fiscală nr. 1 din 5 martie 2007.

În dovedirea acțiunii reclamanta a depus decizia nr. /2007, două facturi fiscale (051 din 5 martie 2007 și din 19 martie 2007), raportul de inspecție fiscală.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii, susținând că în mod corect inspectorii au calculat o diferență suplimentară de TVA de lei și majorări de întârziere eferente de lei, ca urmare a necolectării TVA de către reclamantă pentru avansurile încasate și înregistrate în contul 419. În acest mod s-au încălcat disp. art. 134 al.5 lit.b din Legea nr. 571/2003 conform căroră exigibilitatea TVA reprezintă data la care o persoană are

obligatia de a o plăti la bugetul statului conform art. 157 al. 1, moment ce determină și majorările de întârziere.

În ceea ce privește livrările de bunuri și prestări de serviciu, or mart., 134/2 din Legea nr. 571/2003, exigibilitatea ... este la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a TVA aferente acestora, orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora.

În speță, din raportul de inspecție fiscală se reține că pentru avansurile încasate de societate și înregistrate în contul 419, nefiind întocmite facturi fiscale de avans și neputându-se stabili destinația acestor avansuri, reclamanta avea obligația colectării de TVA.

În ceea ce privește faptul că reclamanta a întocmit factura fiscală din 5 martie 2007 ce nu a fost însă prezentată la control, pentru avans material lemnos, nu poate forma convingerea instanței în sensul admiterii acțiunii întrucât conform ultimului bilanț anual depus la DGFP Gorj la 25.04.2007, cifra de afaceri realizată este de lei, depășind plafonul echivalentului a Euro prev. la art. 156/1 Cod fiscal.

Reclamanta a răspuns întâmpinării formulată de pârâtă, susținând că operațiunile efectuate cu beneficiarul SC SRL au avut ca obiect în mod exclusiv material lemnos, fiind obligatoriu a se aplica măsurile de simplificare, ori, factura nr. din 5 martie 2007 a fost emisă anterior inspecției fiscale, cu prilejul soluționării contestației pe fond de către DGFP Gorj, aceasta având cunoștință de existența facturii însă s-a refuzat luarea ei în calcul.

S-au depus de către reclamantă avizele de însoțire emise beneficiarului SC SRL, extras din HG 1861/2006.

La termenul din 27 febr. 2007 s-a încuviințat la solicitarea reclamantei efectuarea unei expertize contabile, ale căror obiective s-au stabilit la 12 martie 2008.

Din cuprinsul raportului de expertiză, rezultă că reclamanta a procedat în mod corect, aplicându-se întocmai art. 160 al.1 și 2 din Codul fiscal, precum și art. 82 al. 3 din HG 1861/2006.

Luându-se în examinare acțiunea de față, raportat la susținerile părților, înscrisurile depuse și raportul de expertiză întocmit în cauză, tribunalul constată următoarele;

Raportul de inspecție fiscală a fost încheiat de organele fiscale la 27 aprilie 2007 (inspecția având loc în perioada 23.04.2007 – 27.04.2007) și a vizat perioada de la înființarea firmei 5-06.2006 până la data de 28 februarie 2007.

Prin raportul de inspecție fiscală s-a constatat că se datorează de către agentul economic suma de lei ce reprezintă TVA ce nu a fost colectat pentru avansurile încasate și înregistrate în contul 419 „clienți creditori” cu încălcarea disp. art. 134 al.5 lit.b din Legea nr. 571/2003, din nota explicativă luată administratorului societății rezultând că nu s-a colectat TVA pentru avansurile încasate, urmând să se factureze cu taxare inversă. La această sumă s-au calculat majorări de întârziere de lei. Echipa de inspecție fiscală nu-și însușește punctul de vedere al administratorului firmei rezultat din nota explicativă.

Împotriva raportului de inspecție fiscală în baza căruia s-a emis și decizia de impunere nr. din 27.04.2007 (probabil din eroare în cuprinsul deciziei nr. din 19.06.2007 apare decizia de impunere nr. din 27.04.2006) s-a formulat contestație de către reclamantă, respinsă în totalitate de către DGFP Gorj.

S-a susținut în cuprinsul deciziei nr. 2007 că prin modalitatea în care s-a procedat de către agentul economic, respectiv prin neîntocmirea facturilor fiscale de avans și neputându-se stabili destinația acestora, agentul economic avea obligația colectării de TVA.

S-a depus de către reclamantă în cursul soluționării contestației de către pârâtă, o xerocopie a facturii fiscale nr. din 5 martie 2007 reprezentând avans material lemnos, factură ce nu a fost prezentată la momentul controlului, menționându-se că fiind plător

de taxă trimestrial nu influențează cu nimic TVA datorat bugetului de stat în această perioadă, însă, în speță se aplică disp. art. 151/1 cod fiscal.

Din înscrisurile depuse de reclamantă la dosar coroborate cu concluziile raportului de expertiză, rezultă că la momentul întocmirii raportului de inspecție fiscală (27 aprilie 2007) s-a consemnat de agenții constatatori din cadrul DGFP Gorj că nu s-au pus la dispoziție facturi fiscale pentru avansul încasat de reclamantă, perioada supusă controlului fiind iunie 2006 – 28 februarie 2007.

Cu ocazia soluționării contestației de către DGFP Gorj s-a pus însă la dispoziția Biroului soluționare contestații, factura din 5 martie 2007 ce reprezintă avans material lemnos, însă întocmai ca și în întâmpinare, aceasta a fost înlăturată, menționându-se că s-au încălcat disp. art. 134 din Legea nr. 571/2003 și art. 134/2.

Tribunalul reține că cele două facturi fiscale (din 5 martie 2007 și din 19 martie 2007) emise de recl. SC SRL Tismana către același beneficiar SC

SRL Constanța sunt înscrisuri oficiale și ele fac dovada deplină a consemnărilor până la declararea lor ca false, așa încât ele trebuie analizate ca atare.

Astfel, chiar dacă ele nu au fost prezentate controlului, din cuprinsul acestora rezultă că ele au fost emise pentru avans încasat aferent livrării de material lemnos, așa încât sunt aplicabile disp. art. 160 din Codul fiscal și art. 82 al.5 din Normele metodologice de aplicare a acestuia aprobate prin HG 1861/2006.

Mai mult, conform art. 213 din OG93/2003, art. 4 – în soluționarea contestației la organul fiscal competent, contestatorul poate să depună probe noi în susținerea cauzei, în speță facturile fiscale.

Conform art. 160 al.1 din Codul fiscal, "furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la al. 2 au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezertul articol, condiția obligatorie pentru aplicarea acestora fiind ca ambii să fie înregistrați plătitori de TVA."

Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:... lit.e) material lemnos, conform prevederilor din norme.

Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la al.2 furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea „taxare inversă” fără să înscrie taxa aferentă. Pentru operațiunile supuse operațiunii de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

Prin Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal (HG 1861/2006) art. 82 al.5 s-a consemnat „ în cazul lucrărilor/prestărilor prev. la art. 160 al.2 Cod fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii/prestatorii emit facturi fără taxă și fac mențiunea „ taxare inversă”. În alin. 9 se prevede că neaplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de lege va fi sancționată de organele fiscale prin obligarea furnizorilor /prestatorilor și a beneficiarilor la rectificarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din norme.

Rezultă din această expunere că în ceea ce privește livrările de material lemnos, Codul fiscal și Normele metodologice de aplicare a acestuia impun aplicarea măsurilor de simplificare, inclusiv pentru avansurile încasate.

În speța dedusă judecății chiar dacă factura pentru avans a fost emisă ulterior controlului, este evident că ea vizează avansuri încasate pentru material lemnos, și în mod corect reclamanta a procedat la aplicarea dispozițiilor enumerate, înscriind în facturile emise SC SRL Constanța „taxare inversă”.

De altfel, în această situație, chiar organele fiscale erau îndrituite să oblige reclamanta (furnizoare) la rectificarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform HG 1861/2006, pentru intrarea în legalitate.

Argumentul părții conform căruia s-au încălcat dispozițiile art. 134/2 din Codul fiscal, în sensul că TVA-ul a devenit exigibil la data când s-a încasat avansul, nu se poate reține ca întemeiat întrucât situația livrărilor de material lemnos reprezintă una de excepție pentru care Codul fiscal a instituit în art. 160 norme derogatorii, așa cum ele sunt

precizate și în normele metodologice, în același sens fiind și concluziile raportului de expertiză.

Cu motivarea expusă, tribunalul apreciază că este întemeiată acțiunea reclamantei și în temeiul dispozițiilor invocate și a art. 210 Cod pr. fiscală, va fi admisă, anulându-se decizia nr. din 19-06.2007 precum și decizia de impunere nr. din 27 aprilie 2007. Va fi exonerată reclamanta de plata sumei de lei (TVA și majorări de întârziere).

În baza art. 274 Cod pr. civilă, pârâta va fi obligată să achite reclamantei suma de lei cheltuieli de judecată (onorariu expert și avocat).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea în anulare formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în Tismana, județul Gorj în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj cu sediul în Tg-Jiu, strada Siretului nr. 6, județul Gorj.

Anulează decizia nr. din 19.02.2007 și decizia de impunere nr. din 27.04.2007.

Exonerează reclamanta de plata sumei de lei (TVA și majorări de întârziere).

Obligă pârâta la plata sumei de lei cheltuieli de judecată.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică de la 15 Septembrie 2008, la Tribunalul Gorj.

Președinte,

Grefier,

Red. MD/L.R./4 ex./15 Octombrie 2008

